

ните качества като интелект, като безупречна съпруга и майка.

Роди ми се първото дете през 1940 г. в къщата на Моллови; наследя името на дядо си Владимир Моллов. По време на бомбардировките жилищната къща постраде. Евакуирахме се в Пенчелево, където имахме майка вина още от стария д-р Димитър Моллов, дядото на моя зет. Младият Димитър Моллов похерчи доста пари за възобновяването ѝ. Там прекъсахме през евакуацията и ние с жена ми и другите наши деца. В София наехме за живеене апартамент на ул. "Оборище" 21^в, третия етаж.

Д-р Димитър Моллов имаше дружество за внос, за компенсация и търгуване предимно с Франция. Завършил бе с отлични правни науки с докторет в парижкия университет. Чрез него от неговите другари състуденти впоследствие се издигнаха и заети големи постове. Между тях бе и министърът на авиационната индустрия във Франция и министър на въздухоплаването , който по убеждение бил комунист. Поддържаше връзки и с министър Буковски. По време на войната зет ми беше представител за България на френската авиационна индустрия. Явяваше се на произвежданите от държавата търгове и даваше износни цени. Но директорът на въздухоплаването генерал Бойдев, който водеше германски политики, въпреки че предложениите на д-р Д. Моллов бяха по-изгодни, възлагаше доставките на германската индустрия. Така че от това представителство нямаше никаква полза, но му остана името на сериозен конкурент. Предлагаше и компенсационни сделки, но и това не помогна.

По време на войната д-р Д. Моллов беше представител на заводите "Рено" и на компенсационни неща внесе 40-50 коли. Работеше с кооперация в Горна Оряховица, чрез която доставя известни стоки за Франция. Внесяше и други артикули от Франция, дори и чести по поръчки от нашата авиация. От внесените автомобили коли "Рено" след Девети септември продаде две на съветската делегация. Току-що